

Tarixin qanlı sahifəsi xatirələrdə

Nicat Dilqəmli

Azərbaycan xalqının tarixinə Qanlı Yanvar faciəsi kimi daxil olmuş 1990-cı il 20 Yanvar hadisələrindən artıq 32 il keçir. Hər il olduğu kimi, bu il də Azərbaycan xalqı 20 Yanvar faciəsinin qurbanlarını dərin hüzün və ehtiramla yad edir. İnsanlar axın-axın Bakının ən yüksək nöqtələrindən birində yerləşən, hər bir azərbaycanlı üçün müqəddəs yer hesab edilən Şəhidlər Xiyabanına gələrək, 20 Yanvar qurbanlarının və Ermənistanın hərbi təcavüzüne qarşı döyüşlərdə həlak olmuş Azərbaycanın oğul və qızlarının uyduduğu bu məkanda onların əziz xatirəsini yad edirlər.

1990-cı il yanvarın 19-dan 20-nə keçən gecə Bakıda sovet ordusu tərəfindən bu qanlı hadisənin törədilməsində əsas məqsədlərdən biri öz haqlı tələblərini irəli sürən, bu tələblərə demokratik yollarla nail olmaq istəyən, istiqlaliyyət, azadlıq, suverenlik istəyi ilə yaşıyan xalqın iradəsini qırmaq, insanların müstəqillik arzularını tankların tırtılları altında əzmək idi. Sovet imperiyası günahsız insanların qanını axıtsa da, xalqımıza qarşı misli görünməmiş qəddarlıq etsə də, istəyinə nail ola, milli qürurumuzu sindirə bilmədi.

Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə həmin il noyabr ayının 21-də Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin qərarı ilə 20 Yanvar faciəsinə ilk dəfə siyasi-hüquqi qiymət verildi. Azərbaycan xalqının ümumi rəyini özündə təcəssüm etdirən bu qə-

rar Heydər Əliyev qətiyyətinin tezahürü kimi tarixə düşdü. Sənəddə respublika səviyyəsində 20 Yanvar faciəsinə siyasi-hüquqi qiymət verilməsi Azərbaycan rəhbərliyindən tələb edilirdi. Yalnız ümummilli lider Heydər Əliyevin ölkə rəhbərliyinə qayıdışından sonra 20 Yanvar hadisələrinin hüquqi müstəvidə əsl məhiyyəti açıqlandı.

Qanlı yanvar hadisəsinin minlərlə, yüz minlərlə gənc şəhidləri var. Universitet illərinə yenicə başlamış

tələbənin gördüklerini, yaşadıqlarını dinləyəndə bir daha derindən anlaysan ki, törədilən vəhşiliklər yalnız fiziki terror deyil. Redaksiyamızın xanım nümayəndələrindən birinin danışlığı xatirə timsalında anlaməq olur ki, bu, həm də neçə-neçə gəncin yaddaşına qanla yazılmış səhifədir: "32 il əvvəl... 19 yanvar... Birinci kursun ilk semestrini başa vurub ayın 20-də səhər reysi ilə Bakıya uçacaqdıq. 17-18 yaşlarında dörd azərbaycanlı tələbə olaraq Do-

modədovo hava limanında təyyarəyə buraxılacağımız dəqiqələri sayırdıq. Nə biləydi ki, Bakı bizi qarşılamaq hayında deyil..." Bakıda uçuş ləngiyir" elanı da lap zəhləmizi tökmüşdü. Bir qədər kənardə dayanmış biri (rus idi) "sizin şəhərinizdə çevriliş olub, bəlkə də, oralara daha reys olmayıcaq" deyib nigaranlığımızı daha da artırdı. Aeroportdan evə zəng etmək istəsək də, alınamadı. Elə bu vaxt bir həmyerlimiz bize yaxınlaşış şəhərə qayıtmağımızı

məsləhət gördü, dedi ki, mərkəzdə azərbaycanlılar mitinq keçirir, Heydər Əliyev də orada olacaq. Ona qوشulub şəhərə qayıtdıq və o tarixi çıxışı canlı izlədik, milli qürurumuzun qorunmasına səslənən tarixi mitinqin iştirakçısına çevrildik... Bakıda uçuşlar bir sutkadan sonra bərpa olundu. Köhnə hava limanının qapısında dördümüz də donub qalmışdıq - cəmi 5 ay əvvəl sevincə tərk etdiyimiz bənzərsiz, yaraşıqlı şəhərimizə sanki kül əlonmışdı... İnsanlar baxışlarını gizlətməyə çalışırdılar, ele bil... Qocalmışdı Bakımız... Benzin qılığından hava limanında qarışlayanımız da yox idi... Nəhayət, taksilərdən biri ilə razılaşış (adambaşı 15 rubl) şəhərə yola düşdü. Yolboyu hər iki tərəfə qırmızı qərənfillər düzülmüşdü. Şəhərin rəngi bozarmış, həmişə öyrəşdiyimiz külək də şılaqlığından əl çəkmişdi... Şəhərə yaxınlaşdırıqca asfaltı əzmiş tank izlərini, bu izlərə qarışan al qan ləkələrini görünce isə bir gün önce haqqında eşitdiyimiz faciənin dəhşətini anladıq".

20 Yanvar hadisələri Azərbaycanın azadlığı və ərazi bütövlüyü uğrunda mübarizə tariximizə həm də qəhrəmanlıq səhifəsi kimi yazılıb. Həmin gün öz ölkəsinin, xalqının azadlığını, şərəf və ləyaqətini uca tutan Vətən övladları canlarından keçərək şəhidlik zirvəsinə yüksəldilər. Vətənin azadlığı, suverenliyi uğrunda özlərini qurban verən şəhidlərin xatirəsi həmişə qəlbimizdə yaşayacaqdır.